

Γράφει ο Μπάμπης Ράκης - bambisrakis@cytanet.com.cy

ΣΤΙΓΜΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΝΟΥΒΕΛΑ

Η Σμυρνιά του καταυλισμού

(Περίληψη προηγούμενου)

Η δολοφονία του πατέρα του, οδηγεί τον Αλέξανδρο να ωριμάσει μέσα σε λίγες μέρες, και από ένα άβουλο νεαρό πλουσιόπαιδο, που η μόνη του έννοια ήταν ο κεραυνοβόλος έρωτας του για την φτωχή Σμυρνιά προσφυγοπούλα, να μεταμορφώνεται σε ένα αποφασιστικό δυναμικό χαρακτήρα.

Η μεταμόρφωση αυτή ήρθε έτσι ξαφνικά όταν συνειδητοποίησε ότι ήταν πλέον το μόνο πρόσωπο της οικογένειας που έπρεπε να πάρει σοβαρές αποφάσεις από το γεγονός ότι η μητέρα του η Ιουλία, που ζούσε απομονωμένη πάσχοντας από χρόνια κατάθλιψη, έπρεπε να εισαχθεί σε κλινική για θεραπεία.

Από τις πρώτες μέρες, και πριν ακόμη ανοιχθεί η διαθήκη, ο Αλέξανδρος βρέθηκε αντιμέτωπος με πολλά άτομα, τα οποία δεν είχε συναντήσει ποτέ, ούτε και γνώριζε την ύπαρξή τους. Δικηγόροι, τραπεζίτες, συμβολαιογράφοι, επενδυτές, σχεδόν εισέβαλαν σπίτι του, ζητώντας ιδιαίτερη συνάντηση μαζί του.

Δεν μπορούσε να εμπιστευθεί κανένα από όλους εκείνους, που δου- λικά τον περιτριγύριζαν, διότι ήταν πλέον εμφανές ότι απέβλεπε ο

καθένας τους προσωπικά οφέλη από την τεράστια περιουσία που κληρονομούσε από τον πατέρα του.

Πρώτη του αποφασιστική κίνηση ήταν να ζητήσει από το μόνο άτομο του σπιτιού που εμπιστευόταν, την γυναίκα που τον μεγάλωσε, την Βασιλική, να φέρει την αγαπημένη Φιλιώ και την μητέρα της, που ζούσαν σε παράγκα στον καταυλισμό, στο αρχοντικό του.

Όταν η Βασιλική τον ρώτησε, «τι να πω στο προσωπικό, όταν φέρω δύο ξένα άτομα σπίτι;» της απάντησε:

-Πες ότι είναι η εξαδέλφη σου με την κόρη της και όταν μου το ανά- φερεις σου είπα να τις φέρεις σπίτι και να αναλάβεις την φιλοξενία τους.

Όμως ο Αλέξανδρος δεν περιορίζει τις πρωτοβουλίες που παίρνει μέχρι εκεί. Θα προχωρήσει σε ριζικές αλλαγές στο όλο σύστημα που λειτουργούσε μέχρι σήμερα, στο αρχοντικό, ειδικά με το προ- σωπικό.

Αλλά ας δούμε την συνέχεια.

Στο παρελθόν έβλεπε τι χάος επικρατούσε στο σπίτι ιδιαίτερα με το προσωπικό και συγκεκριμένα με τις καμαριέρες. Όλες τους, νεαρές και όμορφες περνούσαν τις περισσότερες νύκτες στην κρεβατοκάμαρα του πατέρα, ξεδιάντροπα φανερά. Μάθαινε από την Βασιλική ότι στην κουζίνα ο μάγειρας και οι βοηθοί του χρέωναν υλικά για μαγείρεμα, τα οποία ποτέ δεν ερχόταν σπίτι.

Η Ιουλία κλεισμένη στο δωμάτιο της ελάχιστα μπορούσε να αντιληφθεί και αν μερικά της έλεγε η Βασιλική. Δεν είχε την δύναμη να πάρει πρωτοβουλίες. Ο μάγειρας ήταν ο απόλυτος κυρίαρχος στο προσωπικό, αφού είχε την εύνοια του αφεντικού του.

Ο αδελφός του μάγειρα ήταν ο έμπιστος οδηγός υπουργού της τότε κυβέρνησης. Μπορούσε κάλλιστα το αφεντικό να στέλνει μηνύματα και λαμβάνει ειδοποιήσεις με το καλύτερο και το πιο ασφαλές μέσον.

Αντιλαμβανόταν ο Αλέξανδρος πόσο διεφθαρμένη κατάσταση επικρατούσε στο αρχοντικό, αλλά αδιαφορούσε. Θα κήρυττε πόλεμο σε ποιόν, στον πατέρα του ή το προσωπικό;

Τώρα ήξερε πλέον ότι ήταν ο ίδιος ο μοναδικός κυρίαρχος στο σπίτι.

- Να βάλεις μια τάξη αγόρι μου

στο σπίτι, του έλεγε κάθε τόσο η Βασιλική-άλλοι κυβερνούν εδώ μέσα.

- Το ξέρω της απαντούσε αυτός. Θα γίνει μάλιστα και πολύ σύντομα. Αυτό που χρειάζεται πρώτα από όλα είναι να έρθει η Φιλιώ και η μάνα της σπίτι μου.

....

Χρειάστηκαν μερικές μέρες για να ετοιμασθεί κατάλληλα το ωραίο δωμάτιο που θα φιλοξενούσε την αγαπημένη και την μάνα της.

- Φοβάμαι παιδί μου τα σχόλια του προσωπικού. Τι θα πουν όταν θα τους βάλουμε στο δωμάτιο των

ξένων. Θα πιστέψουν ότι είναι συγγενείς μου;

- Βασιλική -απάντησε με ήρεμο ύφος ο Αλέξανδρος- ξεχνάς ποιος αποφασίζει τώρα για αυτό το σπίτι;

- Ότι πεις αγόρι μου -απάντησε η Βασιλική, έτοιμη να ξεκινήσει μαζί με τον οδηγό για τον καταυλισμό.

- Έχω ειδοποιήσει και τον δικηγόρο μου -της είπε ο Αλέξανδρος- θα είναι εκεί για οποιαδήποτε έξοδα και χαρτιά χρειασθεί να υπογράψει.

- Κάτι ακόμη αγόρι μου. Τι να τους πω όταν πάω και τις βρω;

- Ότι φεύγουν από τον καταυλισμό και έρχονται να μείνουν σπίτι μου.

- Μόνο αυτά να τους πω αγόρι μου;

Η Βασιλική δάκρυσέ. Έβαλε τα χέρια της του χάρησε το πρόσωπο λέγοντας:

- Να έχεις τις ευχές μου καρδούλα μου. Ο Θεός να ευλογεί τα βήματά σου.

- Πήγαινε Βασιλική. Εγώ θα είμαι σπίτι και θα σας περιμένω.

Η Βασιλική προχώρησε με αργά βήματα προς την έξοδο, σκουπίζοντας τα δάκρυά της.

(Η συνέχεια την ερχόμενη Τετάρτη)